

למה המגפה עולה במנין? אלא מושם שברכה לא שורה במנין. בין שפטתukt הברכה, הצד الآخر שורה עליון, יוכל להונז. בכלל זה במנין לוזחים פפר ופדיון, לסלק אותו מהם.

יברך את בית ישראל - אלו הנשים, שלא עלות במנין. יברך את בית אהרן - שהם מברכים את העם בעין טובה ובלב טוב וכאחבות הלב. את בית אהרן - כך גם הנסים (שלחת), שמחברכות בברכה (שליהם).

יברך יראי ה' - אלה הם הלוים וכולם מתרבכים, כי הם יראים מהקדוש ברוך הוא. הקטנים עם הגדלים - אף על גב שלא עולמים במנין.

בא ראה, לא נמצא מניין בישראל שהתרכו בו במנין זה, שמנין זה להתרוך היה, ולהשלים שלמות העולים היה, ובמקומם שהברכות יוצאות נמנו, שפהות באחד לחיש השני, שהוא זיו ברכות העולים, שמננו יוצא זיו לעולם. ועל זה נקרה חדש זי'ו, שהזיו של הכל יוצא ממנו, ועל זה כתוב (תהלים קל) יברך ה' מצינו, והפל דבר אחד, וככתוב שם קל) כי שם צוה ה' את הברכה ונגו.

רבי יהורא היה מצוי לפניו רבי שמעון. אמר לו, ישראל, מאיזה מקום הם מתרבכים? אמר לו, אויל לעולים שלא משגיחים ולא מסתכלים בני אדם בקבוד הפלך העליון. בא ראה, בשעה שנמצאו ישראל צדיקים לפניו הקדוש ברוך הוא, והעולים קיו (עמ') מצויים בצע אחד עליון קדוש, שהמazon של הכל בו, היה מתרוך ממקום שכל הברכות בנוסות בו, וכו' גנטע ונשלהו שרשיו.

מוותנָא אמא סליק במנינָא. אלא בגין דברכתא לא שריא במנינָא, פיזן דאסטלק ברכתא, סטרא אחרא שארי עליוי, ויכיל לאחזקא. בגין דא במנינָא נטליין כופרא ופדיונָא, לסלק אעליה מניהו.

(ס"א מעלה מותנָא) יברך את בית ישראל, אלין נשין, דלא סלקין במנינָא. יברך את בית אהרן, דאיינָן מברכין לעמא, בעינָא טבא ובלבא טבא, וברחים מותא דלבא. את בית אהרן, כי נמי נשין (רלהו), דאתברכו בברכתא (ס"א רלהו). יברך יראי יי'. אלין איינָן ליראי, וכלהו מתברכין, בגין דוחלין ליה לקידשא בריך הוא. הקטנים עם הגודלים, אף על גב דלא עליון במנינָא.

תא חזי לא אשתחח מניינָא בהו בישראל דאתברכו ביה, בהאי מניינָא. דהאי מניינָא לאתברכא הוה, ולאשלמא שלימומתא דעתלמיין הוה, ובאטר דברפאנּ נפקין אהמןין, דכתיב באחד לחיש השני, דאייהו זי'ו דברפאנּ דעתלמא, דמניה נפיק זי'ו לעלמא. ועל דא אקרי חדש זי'ו, זויא דכלא נפיק מניה, ועל דא כתיב, (תהלים קל) יברך יי' מצינו, וככלא חד מלחה וכ כתיב (תהלים קל) כי שם צוה יי' (דף קי"ח ע"א) את הברכה ונגו.

רבי יהודה הוה שכית קמיה דרבי שמעון, אמר לייה ישראל מאן אחר אתברכו. אמר ליה, ווי לעלמא, דלא משגיחין ולא מסתכלין בני נשא, ביקרא דמלפָא עלאה. תא חזי, בשעתה דاشתקחו ישראל זפאיין קמיה קדשא בריך הוה, והוא עליון (ס"א עמיה) שכיתהין בחד אילנא עלאה קדישא, דמזונא דכלא ביה, הוה מתרוך מאטר דכל ברכאן בניישין ביה. וביה אתגטע ואשתילו שרשוי.